

Sygn. akt I C 539/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekretarz sądowy Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. A.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę kwoty 4 000 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powódki K. A. kwotę 3 000 (trzy tysiące) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powódki K. A. kwotę 458,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 945 (dziewięćset czterdzieści pięć) złotych tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych;

V. poleca ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz powódki w pkt I-ym niniejszego wyroku kwotę 315 (trzysta piętnaście) złotych, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych.

UZASADNIENIE

K. A. wniosła pozew przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 4.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 15 stycznia 2015r. do dnia zapłaty, tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia za krzywdę, której powódka doznała w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 19.11.2014r., którego sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej. Podała, że w wyniku wypadku doznała urazu głowy, barku prawego, kręgosłupa szyjnego, którego następstwem jest zespół korzeniowy szyjny, cefalgia – silne bóle i zawroty głowy. Powódka ma problemy z pamiętaniem, koncentracją, jest bardziej drażliwa, szybko się męczy, cierpi na bóle kręgosłupa, zawroty głowy, bezsenność.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzuciła, że dotychczas zapłaciła stosowne zadośćuczynienie w kwocie 1000 zł, która jest adekwatna do rozmiaru szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek wypadku z dnia 19.11.2014r. powódka doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego bez ograniczenia ruchomości, bez objawów korzeniowych, oraz urazu stawu barkowego bez następstw. Uraz wiązał się z umiarkowanymi bólami kręgosłupa szyjnego.

Powódka odbyła standardowe leczenie powypadkowe, była zaopatrzona w szpitalu w L., następnie, z powodu bólów kręgosłupa szyjnego, była konsultowana w poradni ortopedycznej (7.06.2013r., 24.11.2014r.) i neurologicznej (24.11.2014r.), nosiła kołnierz ortopedyczny, stosowała leki przeciwbólowe. Stwierdzono u powódki zaburzenie funkcji ruchowej kręgosłupa szyjnego przez okres 5 dni, bez zaburzeń ze strony obwodowego układu nerwowego. W wyniku wypadku doszło u niej do niewielkiego naciągnięcia mięśni przykręgosłupowych w odcinku szyjnym, co powodowało niewielkie bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości. Następstwem przebytego urazu są występujące nadal u powódki dolegliwości bólowe głowy.

Dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy S. G. i neurologa A. D. (k-53 i nast.); zeznania powódki (k-79).

W następstwie wypadku powódka zrezygnowała z jazdy na snowboardzie, z pływania, ograniczyła bieganie przez pół roku. Lekarz zlecił jej oszczędzający tryb życia. Po wypadku odczuwa lęk przed jazdą samochodem.

Dowód: zeznania powódki (k-79).

Sąd zważył, co następuje:

Skutki wypadku na zdrowiu powódki ustalono w oparciu o opinie biegłych lekarzy oraz zeznania powódki. Strona pozwana ponosi odpowiedzialność za krzywdę, powstałą u powódki, będącą bezpośrednim następstwem wypadku z dnia 19.11.2014r., jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku, z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, na podstawie art. 436§1 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z wypadkiem. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

Sąd podzielił stanowisko powódki, że dotychczas wypłacona z tego tytułu kwota 1.000 zł była stanowczo za niska i nieodpowiednia do rozmiaru krzywdy. Powódka doznała w szczególności urazu kręgosłupa szyjnego, skutkującego utrzymującymi się dolegliwościami bólowymi, musiała poddać się leczeniu, nosić kołnierz ortopedyczny, stosować leki przeciwbólowe, zrezygnować z uprawiania sportu, do dzisiaj odczuwa lęk przed jazdą samochodem, co jest uzasadnione z uwagi na traumatyczne przeżycie, którym niewątpliwie był wypadek w życiu powódki. Przemawia to za przyznaniem powódce zadośćuczynienia w kwocie 4.000 zł. Kwota ta uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, młody wiek powódki, rozmiar cierpień, odczuwanych przez nią do chwili obecnej, ograniczenia w życiu codziennym, konieczność poddania się leczeniu. Uwzględniając, że dotychczas powódka otrzymała od pozwanego

z tego tytułu kwotę 1.000 zł, zasądono na jej rzecz różnicę. Miarkując zadośćuczynienie, Sąd zarazem miał na uwadze, że następstwa wypadku – pod względem ortopedycznym i neurologicznym – nie mają trwałego charakteru, w przyszłości, jak wynika z opinii biegłych, nie dojdzie do powstania nowych zmian w odcinku szyjnym kręgosłupa, aktualnie biegli nie stwierdzili u powódki zaburzeń funkcji kręgosłupa szyjnego czy stawu barkowego, ani objawów korzeniowych, przy czym proces leczenia został zakończony i nie ma wskazań do dalszego leczenia, co wskazuje na pomyślne rokowania na przyszłość.

Odsetki ustawowe zasądono, zgodnie z żądaniem, od dnia 15.01.2015r. Bezspornym było, że strona pozwana prowadziła postępowanie likwidacyjne szkody i pismem z dnia 22.12.2014r. poinformowała powódkę o przyznaniu zadośćuczynienia w kwocie 1000 zł (k-8). Uzasadnia to zasądzenie odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia od dnia następnego po upływie ustawowego 30-dniowego okresu na spełnienie świadczenia, liczonego od zawiadomienia o szkodzie, na podstawie przepisów art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc i art. 817 § 1 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Orzeczenie o kosztach w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc, przyjmując, że powódka wygrała sprawę w 75% - poniosła koszty w kwocie 817 zł (opłata sądowa 200 zł, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym w stawce minimalnej i opłata skarbową od pełnomocnictwa -617 zł), pozwana - w kwocie 617 zł (wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym w stawce minimalnej i opłata skarbową od pełnomocnictwa). Łącznie koszty procesu wyniosły 1434 zł, z czego, zgodnie z wynikiem procesu powódka powinna je ponieść w 25%, a więc do kwoty 358,50 zł. Skoro w rzeczywistości poniosła je w kwocie wyższej, zasądono na jej rzecz różnicę ($817 - 358,50 = 458,50$ zł).

W toku postępowania poniesiono wydatki tymczasowo ze Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłych w łącznej kwocie 1260 zł. Wydatkami tymi, zgodnie z wynikiem procesu, obciążono powódkę w 25%, stronę pozwaną w 75%, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98§1 kpc.